

anmodede mig om at komme derud for at give Raad, holde et Foredrag om det foreliggende Spørgsmaal. Jeg antager, man havde tænkt sig, at jeg nok skulde kaste mig ud i den indre kommunale Strid. Det gjorde jeg imidlertid ikke, men holdt et fuldstændig neutralt Foredrag om mine Synspunkter om Opdragelse og med Anvisning paa, hvorledes man efter min Mening paa frugtbar Maade kan reformere paa Opdragelsens og Skolens Omraade. Nu skete der det interessante, at Forældreforeningens Formand takkede mig for det Foredrag, jeg ved den Lejlighed havde holdt, men desuden blev jeg ogsaa takket af Formanden for Sogneraadet som Udtryk for, hvad de stedlige Autoriteter, de stedlige Skolemyndigheder mente. Derfor har jeg Lov til at gaa ud fra, at i dette særlige Tilfælde var det begge Parter, baade Forældreforeningens og de stedlige Skolemyndigheders Ønske netop at faa en Overlærer, som kunde gennemføre Reformer paa Opdragelsens Omraade i Overensstemmelse med den Tankegang, der havde strømmet gennem det Foredrag, jeg havde holdt. Derfor vil det interessere mig i høj Grad at høre af den højtærede Undervisningsminister, om der er ham noget bekendt om den Overlærer, Ministeren har udnævnt paa Trods af de stedlige Myndigheders Ønske, som gør, at Ministeren maa mene, at netop denne Mand var særlig kvalificeret til at indføre Reformen i den Retning, som jeg nu her havde taget til Orde for. Jeg har baade fra Forældreforeningens Formand og fra Sogneraadets Formand faaet skriftlige Vidnesbyrd om, at de havde Ønsker i denne Retning, ja, Sogneraadets Formand har endogsaa erklæret, at man er i Gang med i Skolekommissionen sammen med Lærerpersonalet at søge saadanne Reformen fremmet. Og jeg vil sige, at hvis den højtærede Minister kunde oplyse Offentligheden om, at den Overlærer, som han har udnævnt, netop er en Mand, der har moderne pædagogiske Synspunkter, som Ministeren kan anerkende, og en Mand, der har vist, at han er i Stand til at føre dem ud i Praksis, saa vilde der deri være et sagligt Forsvar for at gaa udenom de Regler, der ellers hidtil har været gældende.

Men det kan jo ikke nægtes, at den højtærede Minister ved sin Udnævnelse er kommet i aaben Strid med Myndighederne i Søborg. Disse Myndigheder har i et Sogneraadsmøde udtalt sig om Sagen, og jeg beder Formanden tillade mig at oplæse et lille Stykke af den Udtalelse,

Gladsakse Sogneraad er kommet frem med. Det hedder deri: „Gladsakse Sogneraad maa herved udtale sin dybeste Misbilligelse af, at Ministeriet fuldstændig har tilsidesat de lokale Myndigheders Indstilling til Overlærerembedet i Søborg. Vi kan ikke billige, at Ministeriet udvælger en Overlærer, som ingen her, hverken Fler-tallet eller Mindretallet, har ønsket at indstille, og vi vil i Fremtiden tage Konsekvensen heraf. Vor Indstilling var fuldt ud forsvarlig. Hver enkelt af de indstillede Lærere er særdeles velanbefalet, og hver enkelt af dem har i en Aarrække arbejdet paa at skaffe sig en fyldigere Uddannelse end den, en Lærereksamen giver. Den af Ministeriet valgte Ansøger har saa ringe ekstra Uddannelse, at han end ikke for Tiden vilde komme i Betragtning ved Besættelsen af et almindeligt Lærerembede i Kommunen.“ Denne Udtalelse har alle Medlemmer af Sogneraadet, der var til Stede, sluttet sig til.

Fra en endnu større Kreds, Københavns Amts Sogneraadforening, er der ligeledes tilflydt Offentligheden en klar og tydelig Misbilligelse af den højtærede Ministers Optræden i denne Sag. Der kom den Tanke frem, at man burde arbejde paa, at det blev en lovfæstet Pligt for Ministeriet at følge de stedlige Myndigheders Indstilling, og ved den Lejlighed var ogsaa en af Venstres Folketingskandidater, Landbrugskandidat Hauch, til Stede, og han sluttede sig, efter hvad der er kommet offentligt frem, til den Misbilligelse, som man ved den Lejlighed udtalte overfor den højtærede Minister.

Men ogsaa indenfor den højtærede Ministers eget Parti er jo Ministerens Optræden i denne Sag blevet klart og tydeligt misbilliget. Af et anset Venstreblad, den Berg'ske Presses Organ „Frederiksborg Amts Avis“, er Ministeren blevet tydeligt og klart desavoueret. Der har i dette Blad staaet følgende: „Det er sandt, at Loven ikke overfor Overlærerembeders Besættelse indeholder noget om, at Ministeriet og Kongen ved Udnævnelsen skal tage Hensyn til Kommunalbestyrelsens Ønsker, men naar man er kommet ind paa at lade Kommunalbestyrelsen foretage Indstilling, bør denne ogsaa være af virkelig Betydning. Vi kender ikke nærmere de personlige Forhold ved denne Udnævnelse, men vi gaar ud fra, at naar der som her var indstillet 6 Lærere, maatte en af de 5 være anvendelig, selv om Nr. 1 ikke skulde passe til Embedet. For Kommunerne har det meget at sige,